అకారణంగా మీకు ఈశ్వరుడి పాదాల మీద ప్రేమకలిగితే అది భక్తి. ఆ భక్తికి కారణం కనిపిస్తే అది వ్యాపారంలోకి వస్తుంది. భగవంతుడు సంకల్పం ప్రకారం నువ్వు ఉండాలి కాని నీ సంకల్పాన్ని నెరవేర్చమని నువ్వు అడగకూడదు. నీ మనస్సులో ఏ కోరికలు అయితే ఉన్నాయో దానికి అనుగుణంగా ఆయనని ప్రవర్తించమంటే అది భక్తా లేకపోతే భగవంతుడి మీద పెత్తనం చెయ్యటమా? దేవుడి మీద భక్తి ఉన్నవాడు ఆయన మీద పెత్తనం చెయ్యాలని చూడడు. నాకు ఇది కావాలి, అది కావాలి అని అసలు అడగడు. నీ సంకల్పం నెరవేర్చాడు అనుకో, ఆ సంకల్పం వలన వచ్చే పరిణామాలు నీకు తెలియవు కదా! దానివలన నువ్వు ప్రమాదాలలో పడవచ్చు. అందుచేత భగవంతుడిని ఏమీ కోరుకోకు. నీకు ఏది మంచిదో నీకంటే ఈశ్వరుడికే బాగా తెలుసు. నువ్వేమీ అడగకుండా అంతా ఆయనకే విడిచిపెట్టేస్తే మొత్తం నీ భారం అంతా ఆయనే మోస్తాడు. నీకు ఏదైనా బెంగ పెట్టుకునే కారణం ఉన్నా నువ్వు బెంగపెట్టుకోకపోతే నీ బెంగ ఆయనే తీసుకుంటాడు. అప్పుడు నీ బెంగ పలచబడిపోతుంది. నీకు చింతకి కారణం ఉన్నా నువ్వు చింతలేకుండా ఉంటే నీ చింత ఆయన పుచ్చుకుంటాడు. గతి అల్లా శరణాగతే, శరణాగతి వల్ల కూడా మనోనాశనం అవుతుంది. మనం నేను నేను అంటాం కదా! ఆ నేను అంటే నీకు బాగా ఇష్టమే కదా! ఆ నేనుని ఈశ్వరుడి పాదాల దగ్గర సమర్పించటమే భక్తి. నీకు భోగప్రవృత్తి ఉన్నప్పుడు శరీరం మీద నీకు ఇష్టం వస్తుంది కాని లేకపోతే నీ శరీరం మీద కూడా నీకు ఇష్టం రాదు. నీకు ఇష్టం రావచ్చు, అయిష్టం రావచ్చు. ఇవన్నీ తలంపులే. నీకు అనేక తలంపులు వస్తూ ఉంటాయి, వెళ్ళిపోతూ ఉంటాయి. అందులో ఏ తలంపును పట్టుకొన్నా నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. నువ్వు ఇష్టమైన తలంపుని పట్టుకోవద్దు, అయిష్టమైన తలంపుని పట్టుకోవద్దు. చివరికి రెండూ నిన్ను విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోతాయి. అప్పుడు మీ మనస్సు అంతర్ముఖం అవుతుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 23-09-2011, హైదరాబాదు)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పరమాత్మ యొక్క ఔన్నత్యం మనకు తెలిస్తే భగవద్గీత యొక్క ఔన్నత్యం కూడా మనకి తెలుస్తుంది. పరమాత్మ యొక్క ఔన్నత్యం మనకి తెలియనప్పడు, పరమాత్మ చేత టీచ్ చేయబడిన గీత యొక్క ఔన్నత్యం మనకి తెలియదు. భగవద్గీత ఎక్కడో చెట్లుకింద కూర్చుని

చెప్పిన గ్రంథంకాదు. యుద్ధ మధ్యమంలో చెప్పినటువంటి గ్రంథం భగవద్గీత. మన మనస్సు మనకి అనుకూలంగా లేకపోతే, మన మనస్సు మనకి స్వాధీనం అవ్వకపోతే మనం గుహలో కూర్చున్నా మనకి శాంతిరాదు. మన మనస్సు మనకి స్వాధీనంలో ఉంటే అది ఒక స్నేహితుడు చేసే మంచి మనకి చేస్తుంది. అందుచేత మన శాంతికి అయినా, అశాంతికి అయినా మనస్సే కారణం. మన మనస్సుని, ఇంద్రియాలను నియమించుకోవటానికే మహాత్ములు కొన్ని నియమాలు చెప్పారు. ఎక్కువగా ఆహారనియమం చెప్పారు. అతిగా భోజనం చేయకూడదని, అతిగా మాట్లాడకూడదని, అతిగా నిద్రపోకూడదని, వ్యవహారంలో కూడా అతిగా ఉండకూడదని చెప్పారు. ఈ నియమాలు ఎందుకు అంటే మనకి స్పిరిట్యువల్ గ్రోత్ రావటానికి చెప్పారు. బ్రెయిన్ ఎప్పుడూ బేలెన్స్‌డ్‌గా ఉండాలి. మనం అనుకున్నది జరిగితే సంతోషిస్తాము. అనుకున్నట్టు జరగకపోతే దుఃఖపడతాము. దాని వలన మనకి ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధి సాధ్యముకాదు.

భగవంతుడి పాదాలను ఎక్కువమంది ధ్యానం చేస్తారు. సీతమ్మ అశోకవనంలో ఉన్నప్పుడు ఆవిడకి దుఃఖం వచ్చినప్పుడు రాముడి ముఖాన్నే ధ్యానం చేసేది. ఎందుచేతనంటే రాముడికి జరిగిన రెండు సంఘటనలు చూసింది సీతమ్మ. దశరధుడు రాముడిని పిలిచి నీకు రేపు పట్టాభిషేకం అని చెప్పాడు. రాముడి ముఖంలో ఏమీ ప్లెజర్ కనబడలేదు. ఆ మరుసటి రోజున రాముడికి కబురు ఏమని వచ్చిందంటే పట్టాభిషేకం లేదు, 14 సంవత్సరాలు అరణ్యవాసం చెయ్యాలి అని. నీకు పట్టాభిషేకం చేస్తున్నాము అన్నప్పుడు రాముడిలో సంతోషం అనే వికారం కనపడలేదు. నీకు పట్టాభిషేకం లేదు, 14 సంవత్సరాలు వనవాసం అని చెప్పినప్పుడు కూడా ఎటువంటి వికారం రాముడిలో కనపడలేదు. అనుకూలమైన వార్త వచ్చినప్పుడు ఒకరకంగా, ప్రతికూలమైన వార్త వచ్చినప్పుడు వేరొక రకంగా కాకుండా సమానంగా ఈక్వల్ మైండెడ్‌గా ఉన్నాడు రాముడు. ఆ రాముడు ముఖాన్ని ధ్యానం చేసేది సీతమ్మ. అందుచేత సీతమ్మ కష్టకాలంలో కూడా క్వయిట్‌గా, కూల్‌గా అశోకవనంలో ఉండగలిగింది.

నిర్మమః అంటే మమకారం లేకుండా ఉండటం నీకు ఎక్కడా మమకారం లేదు అనుకో నీ మనస్సు చలించదు. నీకు మమకారం ఎక్కడైతే ఉందో నీ మనస్సు అక్కడకు వెళ్ళి వాలుతుంది. చాపల్యం లేకుండా దానిని మనం నిగ్రహించుకోవటానికే జపధ్యానములు చెప్పారు. మమకారం ఉన్నంతకాలం మనకి పునర్జన్మ వస్తూ ఉంటుంది. ఈ మమకారం

అనేది పెద్ద జబ్బు. మమకారం పెట్టుకుంటేనే అన్ని అరిష్టాలు మనకి వస్తాయి. భగవంతుడితో ఉన్న ఎటాచ్‌మెంట్‌ని డిటాచ్‌డ్ ఎటాచ్‌మెంట్ అంటారు. అది మనుషులతో ఉండే ఎటాచ్‌మెంట్ లాంటిది కాదు. భగవంతుడితో ఉన్న ఎటాచ్‌మెంటు మనకి దుఃఖాన్ని తీసుకువచ్చేది కాదు. నిరహంకారం అంటే దేహాభిమానం లేకుండా ఉండటం. నేను ఉంటే నాది ఉంటుంది. నేను అనే తలంపు లేకుండా నాది ఉండదు. నేను, నాది ఇవన్నీ తలంపులే. కృష్ణుడు కూడా జీవితంలో అనేక అవమానాలు పొందాడు కాని నిర్వికారంగా ఉన్నాడు. ఎప్పుడూ వికారం పొందలేదు. కారణం దేహాత్మబుద్ధి లేకపోవటం వలన. దేహమే సత్యం, దేహమే ఆత్మ, దేహమే సర్వస్వం అనే బుద్ధి ఉన్నవాడికి బహుమానాలు, అవమానాలు ఉంటాయి కాని ఆ బుద్ధిలేనివాడికి అవమానాలు లేవు, బహుమానాలు లేవు. ఏది అయినా వాడికి వికారం రాదు. జీవితంలో అనేక సంఘటనలు జరుగుతూ ఉంటాయి. ఇది ఇలా ఎందుకు జరిగింది, అది అలా ఎందుకు జరిగిందని మనం అనుకుంటాము. ఈ జన్మ మనకి కనిపిస్తోంది, పూర్వ జన్మలు మనకి కనపడవు. మీరు ఒకటి గుర్తుపెట్టుకోండి. ఈ జన్మలకి పునాదిగా ఉన్నది పూర్వజన్మలే. గోడకి పునాదిలో ఉన్న ఇటుకలు కనపడవు, పైన ఉన్న ఇటుకలు కనిపిస్తాయి. అలాగే జీవితంలో జరిగే సంఘటనలు మనకి కనిపిస్తూ ఉంటాయి. కాని ఇది ఇలా ఎందుకు జరిగింది అంటే పూర్వజన్మలకీ ఈ సంఘటనలకీ సంబంధం ఉంటుంది. మన జీవితాలు తెగిపోయిన గాలిపటంలా లేవు.

అర్జునా! నేను మీ అందరి హృదయాలలో అంతర్యామిగా ఉన్నాను. ఉండటమే కాదు పని చేస్తున్నాను. మీ దేహాలు యంత్రాలు. మనిషి యంత్రాన్ని ఎలా తిప్పతాడో అలా మీ దేహానికి ఒక ప్రారబ్ధం ఉంటుంది. ఆ ప్రారబ్ధాన్ని అనుసరించి మీ దేహాలను నేను ఆడిస్తున్నాను. మీ శరీరం ద్వారా ఎప్పుడు, ఎక్కడ ఏ పని జరగాలో ఆ పని జరుగుతూ ఉంటుంది. మీకు ప్రేరణ కలగజేసేవాడిని నేను. మీలో అంతర్యామిగా ఉండి పని చేసేవాడిని నేనే. ఈశ్వరుడు అంటే నియమించేవాడు. మిమ్మల్ని, నన్ను, పంచభూతాలను, ప్రపంచాన్ని నియమించేవాడినే ఈశ్వరుడు అంటారు. ఈ సృష్టి అంతా ఈశ్వరుడి స్వాధీనంలో ఉంది. ఐన్‌స్టీన్ ఏమని చెప్పాడు అంటే మనం పట్టకారుని చేతితో పట్టుకోవచ్చుకాని పట్టకారు మనల్ని పట్టుకోలేదు. అలాగే ఎవడైతే మనల్ని ఆడిస్తున్నాడో వాడిని మన మనస్సుతోటికాని, బుద్ధితోటికాని, ఇంద్రియాలతోటికాని మనం తెలుసుకోలేము. ఎవరికైతే మనస్సు, ఇంద్రియాలు అణిగిపోయినాయో, ఎవరి మనస్సు అయితే పల్చబడి చిరిగిపోయిందో, వారికి

భగవంతుడు తెలియబడతాడు. అంతర్యామిగా ఉన్న ఈశ్వరుడికి నువ్వు శరణాగతిచేస్తే అనిత్యం, అశాశ్వతం, అసత్యం అయినటువంటి ఈలోకంలోంచి నువ్వు విడుదల పొందుతావు. ఈశ్వరుడికి శరణాగతి చేసినవాడికి దుఃఖం దుఃఖం కింద కనబడదు. ఇది దుఃఖమని, ఇది సంతోషమని విడదీసేది మనస్సే. మనం చేసే సాధనల వల్ల ఆ మనస్సు చిక్కబడకూడదు. మనస్సు పల్చబడాలి. మనం మాట్లాడే మాటలు దేహబుద్ధి లేకుండా, దేహాభిమానం లేకుండా మాట్లాడుతూ ఉంటే అది కూడా ఒక సాధన. మాటలో సత్వగుణం ఉండాలి. సత్వగుణం ఉంటే మాట చెప్పేవాడికి, అది వినేవాడికి కూడా ఉపకారం జరుగుతుంది. అందుచేత మనకి గుణాతీతస్థితి ఒకేసారి రాకపోయినా సత్వగుణాన్ని కనుక ప్రాక్టీసు చేస్తే ఎప్పటికైనా మనకి ఆత్మానుభవం కలుగుతుంది.

వారు మా స్నేహితులు అంటారు. స్నేహం అంటే ఆ మనిషిలో ఉన్న బలహీనతలు మనకు తెలిసినా ఆ బలహీనతలతోటి కలుపుకుని వాడిని ప్రేమిస్తేనే అది స్నేహం. మీకు స్నేహితులు ఉంటే వాడి బలహీనతలు మీకు తెలిసి ఉంటే, వాడిని విమర్శించటంకాదు, వాడిని ఎడ్యుకేట్ చేసి ఆ బలహీనతలోంచి మీరు విడుదల చేయగలిగితే అది ట్రూఫ్రెండ్‌షిప్. అది స్నేహధర్మం. ఆత్మజ్ఞానం గురించి, తత్వజ్ఞానం గురించి శ్రవణం చెయ్యాలి. శ్రవణం చేస్తేనేకాని దాని మీద శ్రద్ధ కలుగదు. శ్రద్ధ కలిగితేగాని సాధన చెయ్యాలనే సంకల్పం మనకి రాదు. బ్రాహ్మీస్థితిని ఇప్పుడే, ఇక్కడే పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి. ఇప్పుడు, ఇక్కడ పొందటానికి నీకు సాధ్యం కాకపోతే, నీ జీవితంలో చివరి రోజుకైనా ఆ బ్రాహ్మీస్థితిని పొందటానికి ప్రయత్నం చెయ్యి అని పరమాత్మ చెప్పాడు. ఈ బ్రాహ్మీస్థితినే అమృతస్థితి అని పిలుస్తారు. శరీరానికి మృత్యువు వచ్చినప్పుడు మనం అందరం ఇంక ఉండము అనుకుంటున్నాము. అక్కడ నుంచి మరణభయం కలుగుతుంది. శరీరం మరణించిన తరువాత కూడా మనం ఉంటాము. కానీ మనం ఉంటాము అనేటువంటి అనుభవం మనకి లేదు. బైబిలులో ఏమని ఉందంటే "అయామ్ దట్ అయామ్" నేను ఉన్నాను. ఆ ఉన్నదేదో నేనై ఉన్నాను. ఉన్నది వేరు, నేను వేరు కాదు. మనందరికీ ఉండాలని ఉందా? చనిపోవాలని ఉందా? ఎవరికీ చనిపోవాలని లేదు. ఉండాలని ఉంది. ఆ ఉండటమే దేవుడు. ఉండటం అనేది మన సహజస్థితి. చనిపోవటం అనేది అసహజస్థితి. శరీరానికి మరణం ఉంది. నీ లోపల ఉన్న బ్రహ్మపదార్థానికి చావులేదు. నీకు ఇప్పుడు శరీరం అనుభవంలో ఉంది. నువ్వు శరీరంతోటి, నీ మనస్సుతోటి ఎలా తాదాత్మ్యం పొందుతున్నావో

అలాగ నీ హృదయంలో ఉన్న మరణంలేని వస్తువుతోటి నీకు తాదాత్మ్యం కనుక కలిగితే శరీరం చనిపోయినప్పుడు నేను చనిపోవటంలేదు, శరరీం చనిపోతోంది నేను ఉంటాను అని నీకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడు వాడు అమృతత్వం పొందాడు అంటారు. అప్పుడు ఇంక నీ జీవితంలో భయంలేదు, దుఃఖం లేదు. రెండో వస్తువు నీకు లేదు. అంతా నీవై ఉంటావు. అమృతత్వం పొందినవాడికి గోయింగు లేదు, కమింగులేదు. ఒకవేళ ఎక్కడికైనా వెళదామన్నా వాడు లేని చోటు అంటూ ఉండదు. మనంలేని చోటంటూ ఉంటే అక్కడికి వెళదాం అనిపిస్తుంది. అంతటా మనం ఉన్నప్పుడు వాడికి ప్రయాణాలతోటి పనిలేదు.

చాలామంది ఏమనుకుంటున్నారు అంటే పుణ్యం చేసుకుంటే చనిపోయిన తరువాత వైకుంఠానికి వెళ్ళిపోతాము, కైలాసానికి వెళ్ళిపోతాము అని అనుకుంటారు, మంచి పనులు చేస్తే వెళతారు, వెళ్ళరని చెప్పటంలేదు. కానీ అవన్నీ పారమార్థిక సత్యం కాదు. అమృతత్వం ఒక్కటే పారమార్థిక సత్యం. అందుచేత బుద్ధుడు, రమణుడు, రామకృష్ణుడు వాళ్ళు మీతోటి ఎలా మాట్లాడినా వాళ్ళు ఏ స్థితిని అయితే పొందారో అక్కడికి మిమ్మల్ని మేల్కొలపటానికే వాళ్ళ మెయిన్ ఉద్దేశ్యం. స్పిరిట్యువల్ టీచర్స్‌కి మానవజాతి మీద ఉన్న ప్రేమ వ్యాపారంకాదు, ప్రేమకోసమే ప్రేమిస్తారు కాని వాళ్ళకి కారణం అక్కరలేదు. మనం ఎదుటిమనిషిని చూచి ఇష్టపడాలి అంటే దానికి ఒక కారణం ఉండాలి. బుద్ధుడి యొక్క ప్రేమకి, ఆచార్యుడి యొక్క ప్రేమకి కారణం ఉండనక్కరలేదు. దానిని అకారణప్రేమ అంటారు. ఈశ్వరుడిమీద ఎవరికైతే అకారణ భక్తి కలిగిందో, అకారణ ప్రేమ కలిగిందో అప్పుడు ఈశ్వరుడి స్వరూపమైన మోక్షాన్ని పొందుతారు.

మీ అందరి హృదయాలలో నేను ఉన్నాను అని పరమాత్మ చెప్పాడు. మరి ఉంటే నాకు ఎందుకు కనబడడు అని ఒకరు అడిగారు. వాడికి సత్వగుణం లేదు, వినయం లేదు, ఇతరులకి సహాయం చేసే బుద్ధిలేదు, వాడి జీవితంలో ఎప్పుడూ నిష్కామకర్మ చేయలేదు, అహంకారంతో జీవిస్తున్నాడు వీడికి దేవుడు తెలియబడాలంట. అంటే వీడికి దేవుడు కనబడకపోతే దేవుడు లేనట్టేనా? నిజంగా దేవుడు లేకపోతే రామకృష్ణుడికి కాని, రమణుడికి కాని వశిష్టుడికి కాని ఎవ్వరికీ అనుభవంలోనికి రాడు. భగవంతుడు ఉన్నాడు కాబట్టి వాళ్ళకి అనుభవంలోనికి వచ్చాడు. మీరు ఒక విషయం గుర్తుపెట్టుకోండి. అధికారము, డబ్బు, విద్య ఇవి ఉన్నవాళ్ళకి నిగ్రహం ఎక్కువ ఉండాలి. నిగ్రహం లేకపోతే వాళ్ళు పాడైపోతారు.

ధనం, అధికారం, చదువు ఇవి చెడ్డవి కాదు, మంచివే. అయితే మీరు సద్వినియోగం చేసుకోవటం మానేసి, మీరు కానిదానితోటి తాదాత్మ్యం కనుక పొందితే మనం తప్పనిసరిగా పాడైపోతాము. మీకు డబ్బు ఉందికాని మీరు డబ్బు కాదు; మీకు చదువు ఉందికాని చదువు మీరు కాదు. మన మైండుతోటి నేర్చుకున్నదంతా ఏదోరోజున మరచిపోతాము. మనం కాని ధనంతోకాని, మనంకాని చదువుతోకాని, మనంకాని గౌరవాలతో కాని, మనంకాని శరీరంతోకాని, మనంకాని మనస్సుతోటి కాని ఏనాటికైనా సెపరేషన్ తప్పదు. ఇది ఒక్కటీ గుర్తుపెట్టుకోండి. మనం ఏది అయితే అవునో దానితోటి సెపరేట్ అవ్వలేము. మన ఇంట్లో పదిమంది ఉంటే పదిమంది ఒకరోజున చనిపోరు. ఎందుచేత? పదిమందీ ఒకేరోజున పుట్టలేదు. ఎవరికి టైమువచ్చినప్పుడు వాళ్ళు చనిపోతూ ఉంటారు. దానికి మన మైండు ప్రిపేరు అయి ఉండాలి. ఒక మనిషి చనిపోయినప్పుడు వాడు జీవించి ఉండగా వాడిపట్ల మనం ఎలా ఉన్నామో వాడు చనిపోయిన తరువాత కూడా వాడి పట్ల అలాగ ఉండగలిగితే వాడికి శాంతి కలుగుతుంది. వాడు చనిపోయాడు అని మనం అనుకోకూడదు, వాడు మన ఇంటి దగ్గరే ఉన్నాడు అని అనుకోవాలి. మనకి ఆ డిఫరెన్స్ తెలియకూడదు. అప్పుడు వాడికి శాంతి కలుగుతుంది, వాడి ప్రయాణం సుఖంగా ఉంటుంది.

ఎవరికి మోక్షం వస్తుందని ఒకరు రమణమహర్షి గారిని అడిగారు. నువ్వు చచ్చిన వాడిలాగ జీవిస్తే నీకు మోక్షం వస్తుంది అన్నారు. దాని అర్థం ఏమిటి అంటే శవానికి ఇంద్రియాలు ఉంటాయి. ఆ ఇంద్రియాలకి ఏమీ కదలిక ఉండదు, చాపల్యం ఉండదు. అలాగ నువ్వు బతికి ఉండగా నీ ఇంద్రియాలకి చాపల్యం కలుగకూడదు. నువ్వు ఆ స్టేట్‌ను జీవించి ఉండగా పొందాలి, పొందితే అప్పుడు నీకు మోక్షానికి యోగ్యత వస్తుంది. లోపల ఉన్న సద్వస్తువు ఎంత పవిత్రమైనదో, ఎంత నిదానమైనదో, ఎంత పరిశుద్ధమైనదో అలాగ నీ మనస్సు కూడా అంత శుద్ధంగా లేకపోతే ఈ మనస్సు వెళ్ళి అక్కడ లయమవ్వదు. అక్కడికి వెళ్ళినా ఆ సద్వస్తువు మన మనస్సుని రిజక్టు చేస్తుంది. ఎప్పుడైతే దీనిని రిజక్టు చేసిందో అక్కడ ఐక్యమవ్వటానికి అవకాశం లేదు. నువ్వు తెలుసుకోవలసింది నీ లోపలే ఉంది కాని బయట ఏమీ లేదు.

కృష్ణా నీ మాయను ఎవరూ జయించలేరు అని చెప్పకుంటారు, నీమాయ ఎలా ఉంటుందని నారదుడు అడిగాడు. నామాయ ఎలా ఉంటుందో నీకు నోటితో చెబితే తెలుస్తుందా అన్నాడు కృష్ణుడు. నారదా నాకు దాహం వేస్తోంది కొంచెం మంచినీళ్ళు

తెచ్చిపెట్టు అన్నాడు. కృష్ణుడు చెప్పిన మాట నిజమే అనుకుని ఒకరింటికి వెళ్ళి ఒక గ్లాసుతోటి మంచినీళ్ళు ఇవ్వమని అడిగాడు. ఒక అందమైన అమ్మాయి మంచినీళ్ళు తెచ్చి నారదుడికి ఇచ్చింది. మంచినీళ్ళు సంగతి మరచిపోయి ఆ అమ్మాయిని మోహించటం మొదలుపెట్టాడు నారదుడు. కృష్ణుడికి దాహం వేస్తోంది అన్న సంగతి మరచిపోయాడు. మోహం అంత బలీయమైనది. చివరికి కృష్ణుడు వచ్చి ఏమిటయ్యా నాకు మంచినీళ్ళు లేవు, ఏమీలేవు అని అడిగితే "మాయ అంటే ఏమిటో ఇప్పుడు నాకు తెలుస్తోంది, నా మాయను ఎవడూ జయించలేడు అని చాలాసార్లు చెప్పావు. ఇప్పుడు నాకు అర్థమయ్యింది" అన్నాడు నారదుడు. మంచినీళ్ళకోసం వెళ్ళి సంసారంలో పడ్డాడు అదీ మాయ. ఎవడైతే భగవంతుడి దయకు పాత్రుడు అయ్యాడో వాడు మాయను చాలా తేలికగా దాటగలడు. మన తెలివితేటల వలన మాయను దాటలేము.

మీరు ఈ లోకంలో పుణ్యం చేసినా, పాపం చేసినా ఇక్కడే విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోండి. మీకూడా పట్టుకెళితే అనేక ఇబ్బందులు ఉన్నాయి. అందుచేత ఈ లోకంలోనే విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయేలాగ మీరు సాధన చెయ్యండి. ఫర్‌గివ్ సాధ్యమవుతుంది కాని ఫర్‌గెట్ కష్టం. మీకు ఎవరైనా అపకారం చేస్తే ఫర్‌గెట్ దానికి మందు. మీరు ఎవరికైనా ఉపకారం చేస్తే దానికి మందు ఫర్‌గెట్టే. అందుచేత ఫర్‌గెట్ చాలా ముఖ్యం. వాడు ఏదో అన్నాడు, వీడు ఏదో అన్నాడు అని ఇతరులు అన్నమాటలు మీరు ఇంటిదగ్గర అస్తమానూ తలపెట్టుకుంటూ ఆత్మచింతన వదిలేసి, దైవచింతన వదిలేసి, విషయచింతన మొదలుపెడితే ఈ జన్మలోనే మీ బ్రెయిన్ అంతా పాయిజన్ అయిపోతుంది. మీరు మరిచిపోతే ఏమీ లేదు. ఎవరిగురించి అయినా చెడ్డమాటలు చెప్పినా మనం వినకూడదు. దానివలన మన బ్రెయిన్ స్లోగా పాయిజన్ అయిపోతుంది. మంచి వినాలి కాని, చెడ్డమాటలు వినకూడదు. మన ప్రవర్తనలో కూడా జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మన బిహేవియర్ ఇంపెర్సనల్‌గా ఉండాలి. సద్వస్తువు కూడా ఇంపెర్సనల్ గానే ఉంటుంది. అందుచేత మనం ఇంపెర్సనల్‌గా జీవిస్తే ఇంపెర్సనల్‌గా ఉన్న వస్తువు మనకి అందుతుంది. మన జీవితాలు తెగిపోయిన గాలిపటాల్లా లేవు. తెగిపోయిన గాలిపటం ఎటుగాలివీస్తే అటు వెళ్ళిపోతుంది దానికి కంట్రోలు ఉండదు. కానీ మన జీవితాలు అలా లేవు. ఏ రోజున, ఏ గంటలో, ఏ నిమిషంలో మనం ఎక్కడ ఉండాలో భగవంతుడు నియమిస్తాడు. అయితే వాడు కనబడడు, వినబడడు. సినిమాల్లో మనకి యాక్టర్లు కనిపిస్తారు కాని డైరెక్టరు కనపడడు. అలాగని డైరక్టరు లేడంటామా! డైరక్టరు లేకపోతే సినిమా ఏముంది.

యాక్టర్సు చేత యాక్ట్‌చేయించేది డైరెక్టరే. "ఈ సృష్టికంతా వెనకాల డైరెక్టురుని నేనే. నాకు తెలియకుండా ఈ సృష్టిలో ఏమీ జరగడానికి వీలులేదు. జీవకోటికి అంతర్యామిగా వున్నవాడిని నేనే. అన్ని భూతాల యొక్క క్షేమం కోరేవాడిని నేనే" అంటున్నాడు పరమాత్మ. భగవంతుడు అంటే ఎవరు అని ఏజ్‌టీజ్‌గా కనుక మీకు అర్థమౌతూవుంటే మీకు శాంతి కలుగుతుంది.

మనం దారిద్ర్యాన్ని భరించగలం కాని అశాంతిని భరించలేము. ఎందుచేతనంటే మన స్వరూపంలో శాంతి ఉందికాని, అశాంతి లేదు. వాడికి ధనం వున్నా, బంగారం వున్నా ఏమి వున్నా శాంతిలేని వాడికి సుఖం వుండదు. మట్టిని, బంగారాన్ని సమానంగా చూడమని భగవద్గీతలో ఒక వాక్యం ఉంది. అది మన గురించి చెప్పలేదు. సాధకుల గురించి, ముముక్షువుల గురించి చెప్పారు. కేవలం నాకు భగవదనుభవమే కావాలి అనుకునేవాడికి మట్టి, బంగారము ఒకలాగే కనపడాలి, ఒకలాగ కనపడే యోగ్యత వాడికి రాకపోతే భగవదనుభవం రాదు. ఉపనిషత్తులలో ఒక కథ ఉంది. భార్యా, భర్త ఇద్దరూ తపస్సు చేసుకోవటానికి వెళుతున్నారు. భర్తముందు, భార్య వెనకాల వెడుతున్నారు. దారిలో బంగారం కనపడింది. భార్య కొంచెం దూరంలో వుంది. భర్త ఏమనుకున్నాడు అంటే రోడ్డు పక్కన బంగారం కనిపిస్తోంది, భార్య ఆ బంగారం చూస్తే దానిమోహంలో పడుతుందేమో అని చిన్నగొయ్యి తీసి బంగారం అందులో వేసి పైన మట్టివేసేసాడు. ఇదంతా భార్య చూస్తోంది. భర్త దగ్గరకు వచ్చి మట్టి కప్పేస్తున్నారు ఏమిటి అని అడిగింది. బంగారం చూచి నువ్వు భ్రాంతి పడతావేమో అని మట్టి కప్పేస్తున్నాను అన్నాడు. అప్పుడు భార్య ఏమంది అంటే నీకు అసలు అజ్ఞానం పోలేదు. నీకు బంగారానికి, మట్టికి తేడా తెలుస్తోంది కదా! అందుచేత బంగారాన్ని మట్టితో కప్పతున్నావు. బంగారానికి, మట్టికి తేడా కనిపిస్తూ ఉంటే నువ్వు మోహంలోనే ఉన్నావు. నేను మట్టిని, బంగారాన్ని తేడాగా చూడటంలేదు అందుచేత నేను మోహంలో లేను, నువ్వు మోహంలో ఉన్నావు అని చెప్పింది.

రమణ మహర్షిగారు అనేవారు కనిపిస్తున్న ఈ లోకం మంచిదీకాదు, చెడ్డదీ కాదు. ఇది డాక్టరు చేసేపని చెయ్యదు, ఎక్స్‌రే చేసే పని చేస్తుంది. నీ లోపల రోగం ఉందో, లేదో ఎక్స్‌రే చెబుతుంది కానీ ఆ రోగాన్ని తియ్యదు. అలాగే నీ మనస్సులో ఉన్న బలహీనతలు ఏమిటో లోకం చెబుతుంది కానీ లోకం బలహీనతల్ని తియ్యదు. నువ్వు సాధన చేసి, ప్రయత్నం చేసి ఆధ్యాత్మికంగా అభివృద్ధి పొందిన వారి సహాయం తీసుకొని నీ వాసనలను నువ్వే పోగొట్టుకోవాలి. మీకు జ్ఞానం ఎప్పుడు కలుగుతుంది అంటే మీకు అనుకూలమైన

సంఘటనలు జరిగినా, ప్రతికూలమైన సంఘటనలు జరిగినా ఎప్పుడూ మీ మనస్సు మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టకూడదు. అదీ జ్ఞానం అంటే. మీరు ఎంత సాధన చెయ్యండి, మీరు నాలుగు వేదాలు చదవండి, అధ్యయనం చెయ్యండి, జపం చెయ్యండి, ధ్యానం చెయ్యండి, సత్‌కర్మ చెయ్యండి, హోలీ కంపెనీ చెయ్యండి ఎన్ని చేసినా మీరు అమృతత్వం పొందాలి అంటే భగవంతుడి దయలేకుండా మీరు పొందలేరు.

సంఘటన వలన, పనివలన మనకి దుఃఖంరాదు. ఆ పని నేనే చేసాను అని అనుకోవటం వలన దుఃఖం వస్తుంది. దానిని కర్తృత్వం అంటారు. భగవంతుడు మనకి కేటాయించిన పని ఈగోలెస్‌గా చెయ్యాలి, హితవుగా చెయ్యాలి, ప్రేమగా చెయ్యాలి, ఇది భగవంతుడి పని అనుకునే చెయ్యాలి. ఆ పని చెయ్యటానికి నువ్వు ఎవరవు? అది ఈశ్వర సంకల్పం. అక్కడ కర్త నువ్వు కాదు. కర్త ఈశ్వరుడు. ఆయన నియమించినట్టుగా జరుగుతుంది. మీ ద్వారా మంచి పని జరగనివ్వండి, చెడ్డపని జరగనివ్వండి ఆ పని వల్ల మీకు దుఃఖం రాదు. అది నా వల్లే జరిగింది అనే తలంపు వల్ల మీకు దుఃఖం వస్తుంది. ఏ సంఘటనవల్ల ఎవరికీ దుఃఖం రాదు. కర్తృత్వం ఉన్నంతకాలం అశాంతి, దుఃఖం, పునర్జన్మలు, చావులు, పుట్టుకలూ ఏదీ తప్పదు. నేను కర్తని అనుకున్నంతకాలం లోకంలో ఎన్ని బాధలు ఉన్నాయో అన్నీ మిమ్మల్ని వెంటాడతాయి. ఇది కర్మ సీక్రెట్. అర్జునా! నువ్వు ఇప్పుడు యుద్ధానికి వచ్చావు. నీకు ఇష్టం ఉన్నా, ఇష్టం లేకపోయినా యుద్ధమనే పని నువ్వు చెయ్యాలి. కర్మ రహస్యం ఎక్కడ ఉంది అంటే నువ్వు ఎలాగూ చెయ్యాలి కాబట్టి ఇష్టంతోటి చెయ్యి. ఇష్టంతోటి చేస్తే పాతవాసనలు పోతాయి. కొత్తవాసనలు రావు. అదే ఇష్టం లేకుండా యుద్ధం చేసావనుకో పాతవాసనలు అలాగే ఉంటాయి. దానికి కొత్త వాసనలు వచ్చి కలుస్తాయి. అందుచేత నీ డ్యూటీ ఇష్టంతోటి చెయ్యాలి. మీరు సబ్జక్టు ప్రోపర్‌గా అర్థం చేసుకుంటే గోదావరి నదికి వరద వచ్చినప్పుడు ఆ ప్రవాహంలో పెద్ద పెద్ద దుంగలు ఎలా కొట్టుకుపోతాయో అలాగ మీకు ఎంత దుఃఖం వచ్చినా కర్తృత్వం లేకపోతే మీ దుఃఖం అంతా అలాగ కొట్టుకుపోతుంది. మీకు కర్తృత్వం లేకపోతే ఆ దుఃఖం మిమ్మల్ని అంటుకోదు.

మీరు ఏకాంతంగా కూర్చున్నప్పుడు మన ప్రయత్నం లేకుండా ఈశ్వరుడి యొక్క రూపం వైపుకో, ఈశ్వరుడి యొక్క కళ్యాణగుణాలవైపుకో, ఈశ్వరుడి యొక్క నామం వైపుకో మన మనస్సు వాలిపోవాలి అది పరాయణత్వం. నువ్వు విషయాలకి కాదు నాకు పరాయణుడివి కా అన్నాడు పరమాత్మ. నిరంతరము నన్ను స్మరించేవాడు, నా రూపాన్ని

ధ్యానం చేసేవాడు, నా పని చేసేవాడు, నా కళ్యాణగుణాలను స్మరించుకొనేవాడు నన్ను పొందుతాడు అని పరమాత్మ చెపుతున్నాడు. మీరు అహింస, అహింస అంటున్నారు మరి మానవజాతిలో యుద్ధాలు తప్పవుకదా. యుద్ధాలన్నీ హింసకదా అది అహింస ఎలా అవుతుంది అని ఒకరు బుద్ధుడిని అడిగారు. బుద్ధుడు ఏమని చెప్పాడంటే ఆ యుద్ధం చేసేటప్పుడు కర్తృత్వం లేకుండా, ద్వేషం లేకుండా కనుక యుద్ధం చేస్తే అది అహింసలోనికే వస్తుందని చెప్పాడు. మీరు ఎవరితోటి ఎక్కువ స్నేహం చెయ్యవద్దు, వైరాలు కూడా పెట్టుకోవద్దు. మీరు అతిగా స్నేహం చేసినా, ఎక్కువ వైరం పెట్టుకున్నా మీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వస్తుంది. అది ఒక ఎటాచ్‌మెంటుకి దారి తీయవచ్చు, లేకపోతే మీరు పాపం చేయటానికి కూడా అవకాశాలు రావచ్చు. గాంధీగారు భగవద్గీత చదవటానికి సంస్కృతం నేర్చుకున్నారు. గాంధీగారు చిన్నప్పుడు తల్లి చనిపోయింది కాని అమ్మలేని లోటు నాకు ఎప్పుడూ కలుగలేదు. భగవద్గీత మా అమ్మలేని లోటులేకుండా తీర్చింది. నాకు అనేక సందేహాలు, అనుమానాలు వస్తూ ఉండేవి. నేను భగవద్గీత తీసి చూస్తే అందులో ఏదో ఒక శ్లోకం ద్వారా నా అనుమానాలు, సందేహాలు తీరిపోయేవి. నన్ను అనుమాన రహితుడిని చేసి నన్ను ఆయన స్వరూపంలో స్థిరపడేటట్టు చేసింది భగవద్గీత అన్నారు. గాంధీగారు అనేవారు మీరు ఇప్పుడు నన్ను మహాత్ముడు అని అనకండి. మరణకాలంలో కూడా నేను రాముడిని స్మరిస్తే అప్పుడు మహాత్ముడిని అని అన్నారు. ప్రతీ జీవుడికి కూడా మరణటైము పరీక్షటైము. మనం జీవితం పొడుగునా సాధన చేసినా మరణకాలంలో పరమాత్మని మరిచిపోతే సున్నా. మీకు భక్తి ఉంది కానీ అది సరిపోదు. మిగతా సంస్కారాల కంటే దైవభక్తి బలంగా ఉండాలి. దైవభక్తి బలంగా ఉంటేనే కాని ప్రాణం పోయే టైములో భగవంతుడు గుర్తుకు రాడు. ప్రాణంపోయే క్షణంలో ఏ తలంపు ఉందో ఆ తలంపును బట్టి నీకు పునర్జన్మ వస్తుంది.

(సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, 23-10-2011, అమలాపురం)

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

గాడ్ హేజ్ క్రియేటెడ్ సమ్ సోల్స్ టు లివ్ ఫర్ అదర్స్ ఓన్లీ. చాలామంది వారి కోసం వారే జీవిస్తూ ఉంటారు. భగవంతుని ప్రణాళికలో కొంతమంది మాత్రమే ఇతరులకోసం జీవిస్తూ ఉంటారు. అందరూ ప్రజలకు సేవచేయలేరు. కొద్దిమంది మాత్రమే చేయగలరు, అది భగవంతుడు ఇచ్చిన వరం. మనం చెయ్యాలి అంటే చెయ్యలేము. సమిష్టి పనులు